

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej CSc. a z členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a JUDr. Ľuboša Szigetiho v právnej veci navrhovateľky: **M. B.**, *zastúpenej advokátom JUDr. J. V.*, proti odporcovi: **OPÚ N.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 2007/00186-39/04-R-I., 2007/00186-39/04/R-II. zo dňa 24. augusta 2007, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 23 Sp 56/2007-21 zo dňa 28. novembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 23 Sp 56/2007-21 zo dňa 28. novembra 2007 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre potvrdil rozhodnutie č. 2007/00186-39/04-R-I., 2007/00186-39/04-R-II. zo dňa 24. augusta 2007, keď rozhodnutím č. 2007/00186-39/04-R-II. odporca rozhodol o priznaní vlastníckeho práva navrhovateľke k nehnuteľnostiam špecifikovaným v predmetnom rozhodnutí podľa § 2 ods. 2 písm. c) zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a doplnení zákona č. 180/1995Zb. (ďalej len zákon), rozhodnutím č. 2007/00186-39-R-I. nepriznal podľa § 2 ods. 2 písm. c) zákona navrhovateľke vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v rozhodnutí špecifikovaným pre zákonné prekážky § 6 ods. 1 písm. a) zákona a v bode III. rozhodnutia navrhovateľke nepriznal v zmysle § 6 zákona ani právo na náhradu za nehnuteľnosti v KÚ D.

V dôvodoch napadnutého rozsudku krajský súd poukázal na to, že navrhovateľka si uplatnila žiadosťou zo dňa 05.02.2004 navrátenie pôdy, ktorá bola skonfiškovaná jej otcovi G. V., ktorý zomrel dňa 09.05.1986, listom zo dňa 20.07.2006 vysvetlila príbuzenské vzťahy, avšak ani týmto prípisom nežiadala, i keď oneskorene, o navrátenie vlastníctva po týchto pôvodných vlastníkoch.

Preto, keď odporca napadnutým rozhodnutím priznal navrhovateľke právo na navrátenie vlastníctva k pozemkom po pôvodnom vlastníkovi G. V., tak ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí, a nepriznal jej vlastnícke právo k parcele č. X pre zákonné prekážky podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona, pretože tieto sú vo vlastníctve fyzickej osoby a priznal z celkovej výmery 6086m² náhradu 507m², čo je podiel navrhovateľky v 1/12, a nepriznal jej vlastnícke právo ani právo na náhradu za nehnuteľnosti v KÚ D. označenej v bode III. rozhodnutia, pretože tieto nehnuteľnosti nespĺňajú podmienku ustanovenia § 1 zákona č. 503/2003 Z.z., pretože nepatria k pozemkom, ktoré by tvorili poľnohospodársky pôdny fond, ani do neho nepatria ako lesný pôdny fond, odporca rozhodol podľa krajského súdu vecne správne.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka včas odvolanie, v ktorom namietala nesprávne posúdenie veci súdom. Navrhovateľka vyjadrila presvedčenie o porušení povinnosti odporcu, keď nepoužil ako podklad pre svoje rozhodnutie v zmysle § 32 ods. 2 správneho poriadku podania, návrhy a vyjadrenia navrhovateľky ako účastníčky konania, keďže sa v plnom rozsahu nevysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré uviedla vo svojej žiadosti. V tejto súvislosti uviedla, že svojou žiadosťou zo dňa 05.02.2004 si uplatnila riadne a včas svoje právo na navrátenie vlastníctva k pozemkom v KÚ D., zap. v PKV č. X.. Dňa 20.07.2006 doplnila svoju pôvodnú žiadosť a upresnila, že v súvislosti s LV, t.j. číslami PKV, ktoré boli súčasťou jej pôvodnej žiadosti žiada o navrátenie zákonných podielov z rodinného majetku vyplývajúcich z jej príbuzenských vzťahov nielen po otcovi, ale aj po starej mame V. V., rod. C., ako aj L. a T. V.. Odporca však posúdil jej návrh na doplnenie ako novú žiadosť podanú oneskorene a jej zákonné podiely jej nepriznal.

Navrhovateľka trvala na tom, že odporca porušil povinnosť ustanovenú § 8 ods. 3 zákona č. 503/2003 Z.z. a § 3 ods. 2 správneho poriadku, keď ju nepoučil o tom, že na uplatnenie práva na navrátenie vlastníctva k všetkým zákonným podielom na pozemkoch KÚ D. vedených v PKV č. X., ktoré uviedla vo svojej žiadosti musí svoju žiadosť upresniť tak, že označí všetkých pôvodných vlastníkov týchto pozemkov a po obdržaní identifikácie parciel vo všetkých PKV vložkách ju poučiť, že pôvodným vlastníkom nebol jej otec a teda musí upresniť svoju žiadosť tak, že uvedie osoby, ktoré boli pôvodnými vlastníkmi tohto pozemku.

V tejto súvislosti navrhovateľka žiadala, aby odvolací súd zobral do úvahy špecifickosť reštitučného konania a jeho účel ako aj jej ústavné právo v zmysle čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, na skutočnosti ktoré odporca neprihliadol, keď jej priznal len

zákonný podiel na pozemkoch po jej otcovi a opomenul jej navrátiť ako ďalšej oprávnenej osobe zákonné podiely na pozemkoch po starej matke a po strýkovi, o ktorých navrátenie požiadala odporcu žiadosťou zo dňa 05.02.2004, doplnenou o vysvetlenie príbuzenských vzťahov medzi ňou a pôvodnými vlastníkmi pozemkov (dňa 20.7.2003).

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP.) preskúmal vec podľa § 246c, § 214 ods. 1 OSP v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní a podľa § 246c, § 219 OSP napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a pripojeného administratívneho spisu ako aj spisu krajského súdu dospel odvolací súd k záveru, že závery súdu prvého stupňa vychádzajú z náležitým spôsobom zisteného skutkového stavu a správnej aplikácie príslušných zákonných ustanovení.

Zákon č. 503/2003 Z.z. v ustanovení § 1 upravuje navrátenia vlastníctva k pozemkom, ktoré neboli vydané podľa osobitného predpisu tak, že vlastníctvo sa vracia k pozemkom, ktoré tvoria

- a/ poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patria,
- b/ lesný fond.

Podľa § 2 ods. 1 právo na navrátenie vlastníctva k pozemku podľa tohto zákona môže uplatniť oprávnená osoba, ktorá je občanom Slovenskej republiky s trvalým pobytom na jej území a ktorej pozemok prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v období od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 (ďalej len „rozhodujúce obdobie“) spôsobom uvedeným v ustanovení § 3.

Podľa § 2 ods. 2 ak osoba, ktorej vlastníctvo k pozemku prešlo v rozhodujúcom období do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby v prípadoch uvedených v ustanovení § 3, zomrela pred uplynutím lehoty uvedenej v ustanovení § 5, alebo ak bola pred uplynutím tejto lehoty vyhlásená za mŕtvu, sú oprávnenými osobami štátni občania Slovenskej republiky, fyzické osoby v tomto poradí:

- a) dedič zo závetu, ktorý bol predložený v konaní o dedičstve, ktorý nadobudol celé dedičstvo,
- b) dedič zo závetu, ktorý nadobudol dedičstvo, ale len v miere zodpovedajúcej jeho dedičskému podielu; to neplatí, ak dedičovi podľa závetu pripadli len jednotlivé veci alebo práva; ak bol dedič závetom ustanovený len k určitej časti pozemku, na ktorú sa vzťahuje povinnosť vydania, je oprávnený len k tejto časti pozemku,

- c) deti a manžel osoby uvedenej v odseku 1, všetci rovným dielom; ak dieťa zomrelo pred uplynutím lehoty uvedenej v ustanovení § 5, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti, a ak niektoré z nich zomrelo, jeho deti,
- d) rodičia osoby uvedenej v odseku 1,
- e) súrodenci osoby uvedenej v odseku 1, a ak niektorý z nich zomrel, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti.

V prípadoch uvedených v ustanovení § 3 ods. 1 písm. j) sú oprávnenými osobami aj osoby tam uvedené; ustanovenia odseku 2 písm. c) až e) platia obdobne (ods. 3).

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľka sa žiadosťou zo dňa 5.2.2004, ktorá bola doručená odporcovi dňa 17.2.2004 domáhala podľa zákona č. 503/2003 Z.z. navrátenia vlastníctva k pozemkom v KÚ D., ktoré boli skonfiškované jej otcovi G. V., zomrelému dňa 9.5.1986. Listom zo dňa 20.7.2006 navrhovateľka vysvetlila v súvislosti s listami vlastníctva, ktoré boli súčasťou jej žiadosti zo dňa 5.2.2004, príbuzenské vzťahy a požiadala o navrátenie zákonných podielov rodinného majetku, ktoré vyplývajú z príbuzenských vzťahov v liste vysvetlených.

Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že odporca rozhodnutím č. 2007/00186-39/04-R-II. zo dňa 24. augusta 2007 priznal vlastnícke právo navrhovateľke po pôvodnom vlastníkovi G. V. k nehnuteľnostiam špecifikovaným v predmetnom rozhodnutí podľa § 2 ods. 2 písm. c) zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a doplnení zákona č. 180/1995Zb. (ďalej len zákon).

Rozhodnutím z toho istého dňa pod č. 2007/00186-39/04-R-I. navrhovateľke nepriznal vlastnícke právo k nehnuteľnostiam po pôvodnom vlastníkovi G. V. v KÚ D. PKV č. X. parc. č. X. pre zákonné prekážky podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona, pretože tieto pozemky sú vo vlastníctve fyzickej osoby, v bode II. rozhodnutia navrhovateľke priznal právo na náhradu z celkovej výmery 6086m² v podiele 1/12 t.j. 507m². V bode III. predmetného rozhodnutia navrhovateľke nepriznal vlastnícke právo ani právo na náhradu za nehnuteľnosti v KÚ D. po pôvodnom vlastníkovi G. V. s odôvodnením, že nehnuteľnosti uvedené v bode III. rozhodnutia boli v čase prechodu vlastníckeho práva na štát v pozemkovej knihe vedené ako dom a dvor, jarok, cesta a výmoľ, pričom predmetný nárok nespĺňa ustanovenie § 1 zákona, v zmysle ktorého sa vlastnícke právo vracia k pozemkom, ktoré tvoria poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patria a lesný pôdny fond.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil so záverom krajského súdu, že v predmetnej veci bolo potrebné rozhodnutie odporcu ako vecne správne potvrdiť, keďže tento správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil, pričom odporcovi nebolo možné vyčítať, že rozhodol o nároku navrhovateľky v zmysle jej žiadosti

o navrátenie vlastníctva k pozemkom po pôvodnom vlastníkovi G. V. (po otcovi navrhovateľky), keď jej priznal navrátenie vlastníctva, resp. právo na náhradu za vyvlastnené pozemky len po pôvodnom vlastníkovi G. V..

Za vecne správne bolo potrebné považovať rozhodnutie odporcu, ktorým jej nepriznal vlastnícke právo k parcele č. X pre zákonné prekážky podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona, pretože tieto pozemky sú vo vlastníctve fyzickej osoby, avšak priznal jej z celkovej výmery 6086m² náhradu 507m², čo predstavuje podiel navrhovateľky v 1/12. Odporca rozhodol správne aj v tej časti rozhodnutia, ktorou nepriznal navrhovateľke vlastnícke právo ani právo na náhradu za nehnuteľnosti v KÚ D. po pôvodnom vlastníkovi G. V. z dôvodu, že nehnuteľnosti uvedené v bode III. rozhodnutia boli v čase prechodu vlastníckeho práva na štát v pozemkovej knihe vedené ako dom a dvor, jarok, cesta a výmoľ, teda nespĺňali podmienku ustanovenú v § 1 zákona, pretože nepatria k pozemkom, ktoré by tvorili poľnohospodársky pôdny fond, ani do neho nepatria, alebo lesný fond.

Pokiaľ teda krajský súd potvrdil napadnuté rozhodnutie odporcu ako vecne správne, nepochybil a odvolací súd podľa § 219 OSP napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

K odvolacej námietke navrhovateľky, ktorá namietala porušenie povinnosti odporcu ustanovenej v § 8 ods. 3 zákona č. 503/2003 Z.z. a § 3 ods. 2 Správneho poriadku (keď ju nepoučil o tom, že na uplatnenie práva na navrátenie vlastníctva k všetkým zákonným podielom na pozemkoch KÚ D. vedených v PKV č. X., ktoré uviedla vo svojej žiadosti musí svoju žiadosť upresniť tak, že označí všetkých pôvodných vlastníkov týchto pozemkov a po obdržaní identifikácie parciel vo všetkých PKV vložkách ju poučiť, že pôvodným vlastníkom nebol jej otec a teda musí upresniť svoju žiadosť tak, že uvedie osoby, ktoré boli pôvodnými vlastníkmi tohto pozemku), a teda ak si krajský súd toto jej tvrdenie neosvojil, vec nesprávne posúdil, odvolací súd považuje za dôležité zdôrazniť, že táto námietka nebola spôsobilá spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. K právnemu posúdeniu veci krajským súdom nemal žiadne výhrady.

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že navrhovateľka si uplatnila žiadosťou zo dňa 05.02.2004 navrátenie vlastníctva len po svojom otcovi, preto odporca nepochybil, keď o takomto nároku navrhovateľky rozhodol, pričom odvolací súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že predmetné rozhodnutie bolo potrebné, ako rozhodnutie vydané v súlade so zákonom, potvrdiť.

Podanie navrhovateľky zo dňa 20.07.2006 adresované odporcovi bolo potrebné posúdiť podľa jeho obsahu a pokiaľ navrhovateľka tvrdí, že si uplatnila aj právo na navrátenie vlastníctva po ostatných vlastníkoch (v zmysle objasnených príbuzenských vzťahov), o takejto jej žiadosti je potrebné rozhodnúť. V tejto

súvislosti je potrebné zdôrazniť, že úsudok o tom, či nárok navrhovateľky uplatnený predmetným podaním bol podaný včas, vzhľadom k tomu, že o takomto nároku doposiaľ odporca nerozhodol, patrí správne mu orgánu.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažoval dôvody navrhovateľky uvedené v odvolaní za spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozsudku krajského súdu a preto ho podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 246c a 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 246c OSP).

V Bratislave dňa 22. mája 2008

JUDr. Eva Babiaková CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová